

Sentencja

Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory należy interpretować w ten sposób, że środki zawarte w planie lub przedsięwzięciu, które nie są bezpośrednio związane z zagospodarowaniem terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty lub konieczne do jego zagospodarowania, przewidujące przed urzeczywistnieniem się szkodliwych skutków na typ siedliska przyrodniczego występującego na tym terenie utworzenie w przyszłości strefy tego typu, którego zakończenie nastąpi jednak po przeprowadzeniu oceny istotnego ewentualnego niekorzystnego wpływu na integralność tego terenu, nie mogą być brane pod uwagę przy tej ocenie. Środki takie mogą być w danym wypadku uznane za „środki kompensujące” w rozumieniu ust. 4 tego artykułu, o ile spełnione są przesłanki przewidziane w tym przepisie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 26.10.2015.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 30 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Buzzi Unicem SpA i in./ Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

(Sprawa C-502/14) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuł 10a ust. 5 — Metoda przydziału uprawnień — Nieodpłatny przydział uprawnień — Sposób obliczania jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego — Decyzja 2011/278/UE — Artykuł 15 ust. 3 — Decyzja 2013/448/UE — Artykuł 4 — Załącznik II — Ważność)

(2016/C 343/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Buzzi Unicem SpA, Colacem SpA, Cogne Acciai Speciali SpA, Olon SpA, Laterlite SpA

Strona pozwana: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Sentencja

- 1) Badanie pierwszego i drugiego pytania prejudycjalnego w żaden sposób nie ma wpływu na ważność art. 15 ust. 3 decyzji 2011/278/UE Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie, w jakim przepis ten wyklucza uwzględnienie emisji producentów energii elektrycznej w celu określenia maksymalnej rocznej liczby uprawnień.
- 2) Artykuł 4 i załącznik II do decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady są nieważne.

- 3) Skutki stwierdzenia nieważności art. 4 i załącznika II do decyzji 2013/448 są ograniczone w czasie w ten sposób, że, po pierwsze, owo stwierdzenie wywołuje skutki dopiero po upływie okresu dziesięciu miesięcy, liczonego od daty ogłoszenia wyroku z dnia 28 kwietnia 2016 r., Borealis Polyolefine i in. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i C-391/14 – C-393/14, EU: C:2016:311), w celu umożliwienia Komisji Europejskiej przyjęcia koniecznych środków oraz, po drugie, że środki przyjęte do tego terminu w oparciu o nieważne przepisy nie mogą być kwestionowane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad – Bułgaria) – H.M./Agencija za dyrżawna finansowa inspekcija (ADFI)

(Sprawa C-129/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na dostawy — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 1 ust. 9 — Pojęcie „podmiotu prawa publicznego” — Szpital założony w celu zarobkowym, o całkowicie prywatnym kapitale zakładowym — Przychody pochodzące w ponad 50 % lub 30 % z wpłat z publicznego systemu ubezpieczeń zdrowotnych w zamian za realizację świadczeń medycznych — Artykuł 7 lit. b) — Szacunkowa wartość zamówienia — Brak osiągnięcia progu — Niewątpliwe znaczenie transgraniczne — Brak informacji — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Oczywista niedopuszczalność]

(2016/C 343/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.M.

Strona pozwana: Agencija za dyrżawna finansowa inspekcija (ADFI)

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad (sąd administracyjny w Sofii, Bułgaria) postanowieniem z dnia 4 marca 2015 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 26.5.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Município de Vila Pouca de Aguiar/Sá Machado & Filhos SA

(Sprawa C-214/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 55 — Ogłoszenie o zamówieniu — Oferta bez uzasadnienia rażąco niskiej ceny — Kryteria rozstrzygające — Artykuł 7 lit. c) — Wartość zamówienia — Brak osiągnięcia progu — Niewątpliwe znaczenie transgraniczne — Brak informacji — Oczywista niedopuszczalność]

(2016/C 343/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo